

SUTVIRTINIMO SAKRAMENTO TEIKIMAS BERNARDINUOSE

Sutvirtinimo sakramentas Bernardinų bažnyčioje bus teikiamas liepos 13, 15, 16 ir 17 d. 18.00 val. šv. Mišių metu. Sutvirtinimo sakramentui besiruošiantys jaunuoliai ir suaugę bus suskirstyti į grupes ir priims Sutvirtinimo sakramentą pagal iš anksto sudarytą grafiką. Taip pat Sutvirtinimo sakramentą galima priimti bet kurioje kitoje Vilniaus bažnyčioje. Vyskupi-jos patvirtintą grafiką galite rasti bažnyčios skelbimų lentoje. Dėl Sutvirtinimo kreiptis – Violeta, tel. +370 616 96929.

KVIEČIAME Į ANSAMBLIO "LIETUVA" KONCERTĄ

Birželio 21 d. po 10.30 val. šv. Mišių kviečiame į ansamblio "Lietuva" sakralinės muzikos koncertą Vilniaus šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje. Koncerte skambės dviejų Lietuvių kompozitorių kūrinių premjeros – D. Zakaro "Credo" ir V. Miškinio "Beati immaculati in via". Esate laukiami!

VILNIAUS SEMINARIJA KVIEČIA KANDIDATUS

Vilniaus šv. Juozapo kunigų seminarija paskelbė kandidatų dokumentų priėmimo ir stojamųjų egzaminų datas. Norintys atsilipti į kunigiškąjį pašaukimą, kviečiami 2020 m. liepos 22–28 d. (10–17 val.) pristatyti stojimo dokumentus į Šv. Juozapo kunigų seminariją, Kalvarijų g. 325, Vilniuje. Stojamieji egzaminai vyks 2020 m. liepos 30 d.

„Jėzus ir šandien kviečia darbininkus į savo vynuogyną! Kviečia, kad bendradarbiautume su Juo, kad pirma Jo eitume į visus miestus bei vietoves, kur Jis pats ketina vykti (plg. Lk 10, 1). Jei savo širdies gelmėje jauti šį kvietimą, raginame drąsiai ir ryžtingai atsilipti į jį ir žengti kunigiško pašaukimo keliu!“ – rašoma seminarijos pranešime. Daugiau informacijos ieškokite www.seminarija.lt, tel. (+370 5) 270 1602; el. paštu rektorius@vks.lcn.lt

PRAŠOME JŪSŲ PARAMOS VILNIAUS BERNARDINAMS SKIRIANT 1,2% GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO

Nuoširdžiai dėkojame visiems, praėjusiais metais parėmusiems Vilniaus Bernardinus dalimi savo sumokėto gyventojų pajamų mokesčio (GPM). Mums labai reikia Jūsų palaikymo ir paramos, todėl kviečiame ir šiemet pasinaudoti įstatymo suteikta teise ir dalį sumokėto GPM skirti Vilniaus Bernardinams. Nuo šių metų keičiasi procentinė paramai skiriamo GPM dalis. Paramos gavėjams galima bus skirti 1,2 % pajamų mokesčio (GPM).

Primename duomenis, reikalingus pildant prašymo formą (FR0512 versija 4):

Gavėjo tipas E1 laukelis – 2,

Gavėjo identifikacinis numeris (kodas) E2 laukelis – 192095229

Atsižvelgiant į susidariusią situaciją dėl COVID-19, pajamas deklaruoti ir teikti prašymus skirti pajamų mokesčio dalį reikės iki liepos 1 d. tik elektroniniu būdu per VMI elektroninio deklaruavimo sistemą (EDS).

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

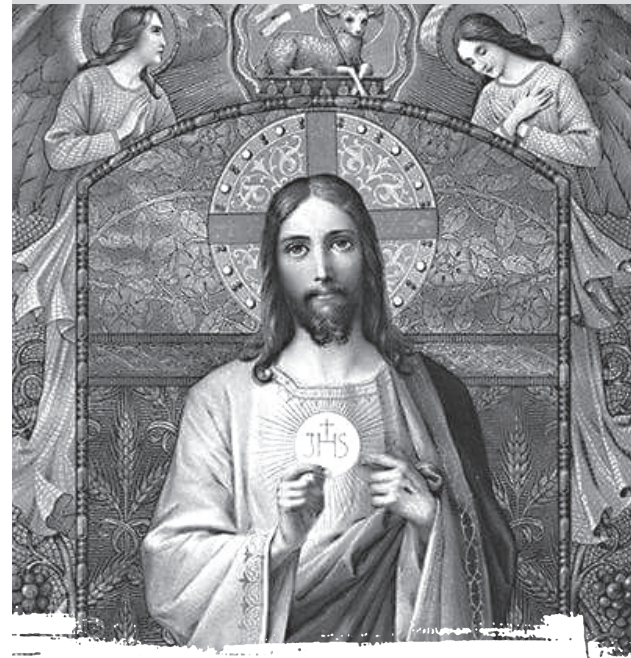

BERNARDINAI

Nr. 787

ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS
DEVINTINĖS

2020 birželio 14 d.

GEDULO IR
VILTIES DIENA

*Aš esu gyvoji duona,
nužengusi iš dangaus, –
sako Viešpats; –
kas valgys tą duoną –
gyvens per amžius.*

Jn 6, 51

EVANGELIJA (Jn 6, 51–58)

Jėzus pasakė žydų miniai:

„Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys tą duoną – gyvens per amžius.

Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę.“

Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?“ O Jėzus jiems kalbėjo:

„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! Kas valgo mano

kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinįją dieną. Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame. Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius.“

DEVINTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Išt 8, 2–3. 14b–16a: *Valgydino mana, kurios nežinojai, kurios nė tavo tėvai nežinojo*

Ps 147. P.: *Šlovink, Jeruzale, Viešpatį.*

1 Kor 10, 16–17: *Jei viena duona, tai ir mes daugelis esame vienas kūnas*

Jn 6, 51–58: † *Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas*

„Ir Žodis tapo kūnu“. Šie žodžiai tapo tiesa Betliejaus tvartelyje. Tačiau jie išsipildė dar ir kita forma: „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą“ (Jn 6, 54). Išganytojas žino, kad esame ir liksime tik žmonės, kasdien kovojantys su savo silpnybėmis, todėl jis dievišku būdu iš tikrųjų ateina padėti mūsų žmogiškumui. „Štai gyvoji duona, nužengusi iš dangaus“ (plg. Jn 6, 51). Tas, kuriam ta duona tampa kasdieniu maistu, kasdien patiria Kalėdų slėpinio išsipildymą, Žodžio įsikūnijimą.

Tai iš tiesų yra tikriausias kelias, – kad galėtume nuolat išlaikyti vienybę su Dievu, su kiekviena diena vis tvirtiau ir giliau jaugti į mistinį Kristaus kūną. Žinau, kad daugeliui tai atrodo pernelyg radikalus reikalavimas. Praktiškai daugeliui pradedančiųjų tai reiškia viso gyvenimo pertvarkymą, tiek išorinio, tiek vidinio. Bet taip ir turi būti! Sukurti gyvenime erdvės eucharistiniam Išganytojui, kad Jis mūsų gyvenimą perkeistų į savąjį: argi tai per didelis reikalavimas? Argi iš tiesų negalime pasiskirti vienos ryto valandėlės, kurią, užuot blaškęsi

susikauptume, užuot švaistę jėgas, sukauptume jų tinkamai nugyventi dieną?

Tačiau, aišku, vienos valandos neužtenka. Reikia taip gyventi, kad vis galėtum sugrįžti prie maldos. Nebegalima ištižti, kad ir retkarčiais. Negalima išvengti vertinimo tų, su kuriais kasdien susiduri. Net jei ir nė žodis nepratariamas, gali nujauti kitų požiūrį į tave. Tuomet bandai prisitaikyti prie savo aplinkos, o jei tai nepavyksta, buvimas kartu virsta kančia. Taip yra ir kasdien bendraujant su Išganytoju. Vis labiau įstengi pajusti, kas Jam patinka, kas nepatinka. Jeigu iki šiol buvai daugmaž patenkintas savimi, dabar tai pasikeis. Surasi daug to, kas yra bloga, ir sieksi, kiek tik jėgos leis, tai pakeisti. Atrasi ir tokių dalykų, kurie nebus nei gražūs, nei geri, tačiau jus bus labai sunku pakeisti. Taip pamažu tapsi labai mažas ir nusižeminęs, kantriai ir atlaidžiai žiūrintis į krislą kito akyje, nes turėsi rūpestį pašalinti rąstą iš savosios.

Šv. Kryžiaus Teresė Benedikta (Edita Stein), †1942

Birželis – Švč. Jėzaus Širdies mėnuo

Popiežiaus maldos intencija birželiui: „Jėzaus Širdie, pasigailėk mūsų“

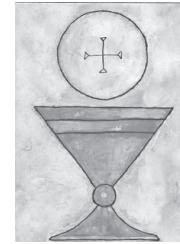
Popiežius Pranciškus primena, kad birželio mėnuo liaudies pamaldumo tradicijoje yra skirtas Švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai.

„Daug žmonių kenčia dėl juos prislėgusių rimtų sunkumų. Mes galime jiems padėti, palydėdami gailestingumo keliu, perkeičiančiu gyvenimą ir priartinančiu prie Kristaus Širdies, kuri visus mus priima ir sukelia švelnumo revoliuciją.

„Melskimės, kad visi kenčiantys žmonės leistųsi paliečiami Jėzaus Širdies ir surastų gyvenimo kelią“, – kviečia Šventasis Tėvas.

Šiandien – Devintinės, Kristaus Kūno ir Kraujo šventė

Kokią žinią šventė neša mums šiandien? Kaip ji gali suteikti mums naują požiūrį į gyvenimą ir į pasaulį? Perkeistoje duonoje pats Kristus yra nešamas per pasaulį, kad liudytų: „Kristus yra visa ko pagrindas.“ Duona yra kūrinijos vaisius. Jei

duona yra paverčiama Kristaus Kūnu ir jei joje mums pasirodo pats Kristus, tai reiškia, kad Kristus yra visur. O per Jį yra viskas. Perkeista duona tarsi veidrodis, kuriame mes naujomis akimis matome pasaulį. Visur, kur nešame Kristų monstrancijoje, išpažįstame: ten yra Kristus. Kristus yra miesto gatvėse, namuose, fabrikuose ir įstaigose. Jis yra gėlėse ir medžiuose. [...]

Mes nešame Jėzaus meilę per pasaulį, kad išpažintume, jog Jo meilė valdo kūriniją, kad ji yra kiekviename žmoguje, net ir tame, kuris iš pirmo žvilgsnio yra pilnas neapykantos. Monstrancija nešama per pasaulį tam, kad skelbtų, jog kiekvienas galiausiai, esame monstrancija, jog kiekvienas savyje nešiojame Kristų. Devintinių procesija siekia pakeisti mūsų požiūrį į žmones. Ji kviečia mus kiekviename žmoguje matyti Kristų. Toks matymas labai reikalingas pasauliui. Jis neštų viltį. Užuot žvelgę vertinančiu ar smerkiančiu žvilgsniu, turėtume išmokti matyti vienas kitą tikėjimo akimis ir kiekviename žmoguje atrasti gėrio branduolį arba bent jau gėrio ilgesį, Dievo ilgesį. Nešti monstranciją per kasdienybės pasaulį reiškia pamatyti pasaulį kitomis akimis. Taigi Devintinės, Kristaus Kūno ir Kraujo šventė, yra daiktų ir dalykų

paviršių permatančio žvilgsnio šventė.

Evangelikas rašytojas Erhardas Kzistneris nuostabiai aprašė Devintinių slėpinį savo knygoje *Studentrommel auf dem Berg Athos* (Sematronas ant Šv. Atono kalno). Autorius remiasi Jėzaus palyginimais ir kalbomis. Jėzus kalba palyginimais. Jis vadina save tikruoju vynmedžiu, gyvenimo duona, durimis, ganytoju ir vandeniu, dovanojančiu amžinąjį gyvenimą. Remdamasis šiais Jėzaus žodžiais, Kzistneris daro išvadą: „Tai, kas praeina, gali būti palyginimams tam, kas nepraeina. Kas per įvykis! Įžvalga, kad žemė turi kitą veidą, priklauso nuo to, ar tuo tikime? Kokia pagarba, kokia galimybė išsigelbėti tokiu būdu ateina į pasaulį. Jei pribrendo išsipildymo derlius ir atėjo išgelbėjimo metas, jei šio pasaulio daiktai iš tikrųjų atlaikė, ištvėrė Išganyto metaforą ir nesusprogo, visa tai negalėjo neturėti pasekmių, tai negalėjo būti beprasmiška. Per palyginimą į minimus daiktus turi sklusti sakramentinis išaukštinimas: į vynmedį ir vynuogienojus, į duoną ir bręstančius javų laukus, į derlių ir vestuves perkeitimas, kuris duonos ir vyno perkeitime iš tikrųjų pasiekia savo aukščiausią, bet ne vienintelę išraišką.“ Iš perkeistos duonos, iš Kristaus, monstrancijoje krinta spindesys į mūsų pasaulį. Kristui viskas permatoma. Durys tampa naujų erdvių simboliu, į kurias žengiamo per Kristų. Lango įvaizdis primena, kad visas pasaulis yra langas, per kurį mes nujaučiame Dievą, nesuvokiamą ir nematomą. Namas simbolizuoja tai, kad pats Dievas gyvena pas mus it mumyse. Gatvės tampa palyginimu, kad Jėzus, dieviškasis keliautojas, visais keliais eina kartu su mumis.

Aselm Grun. Iš Knygos „Tiesiog gyventi“